

עפ"ת (תל-אביב-יפו) 26428-09-13 - עדיאל שגן נ' מדינת ישראל

עפ"ת (תל-אביב-יפו) 26428-09-13 - עדיאל שגן נ' מדינת ישראל מוחזוי תל-אביב-יפו
עפ"ת (תל-אביב-יפו) 26428-09-13 - עדיאל שגן נ'

נ ג ד

מדינת ישראל

בית המשפט המוחזוי בתל-אביב-יפו בשבתו כבית-משפט לערעוורים פליליים
[14.11.2013]

בפני כב' השופט רענן בן-יוסף
ב"כ המערער - עו"ד דוד נתורה
ב"כ המשיבה - עו"ד ארץ ריכטנברג

פסק דין

בימים 13.07.2013 נהג המערער אופנוו בחוץות ת"א, כאשר הוא יודע שבית משפט, בהליך קודם, לא רחוק בזמן, אסר עליו מלנהוג.

המערער גם נהג באותו עמד ללא רישון נהיגה תקף ולא ביטוח.

המערער עשה כן כאשר תלוי ועומד נגדו מאסר מוותנה ופסילה מוותנית של עבירה זהה.

המאסר מוותנה היה בן שנה. הוא הוארך כבר על-ידי בית משפט בהליך אחר. עסקין אפוא למי שבפעם השלישית נהג בזמן פסילה.

בבית משפט קמא גזר לumarר עונש קל מדי בהפעilo את המאסר מוותנה ואת הפסילה מוותנית. לגבי המאסר הוסיף לו על המאסר מוותנה עוד שלושה חודשים במצטבר סה"כ 15 חודשים מאסר. גם בהיבט הפסילה בית משפט קמא לא החמיר עמו מעל ומ עבר בהינתן שהופעלה הפסילה מוותנית של 12 חודשים.

הערעור הוא על משך המאסר בפועל, כאשר ב"כ המערער טוען שנית להסתפק בשנת מאסר בפועל בלבד כארוך תקופת התנאי, וכן גם באשר לפסילה, מבקש ב"כ המערער שהפסילה תסог לנוהga לרוכב דו-גלגלי.

לבקשה האחרונה יאמר, שהumarר הורשע כי נהג בזמן פסילה ברוכב דו-גלגלי.

לערעור אין כל ידיים וכל רגליים. מדובר בעברין תעבורה כבד המחזק רישון נהיגה משנת 1983, המחזק קרוב לשלוים הרשותות קודמות בעבירות דומות וגם בעבירות בטיחותיות אחרות - שימוש בטלפון ואחרות.

צר לי על המערער, שהגיע בדרך חיים זאת, דרך חיים עבריני, בתחום התעבורה, אף כי לחובתו הרשותות בתחום הפלילי עקב כורך הנסיבות וכישלון כלכלי, אך אין בכך כדי להקל על הדברים עתה, כאשר הוא חוזר ועובד עבירות חמורות של נהיגה בזמן פסילה, כאמור, יותר מפעם אחת.

אין תפקידה של ערכאת הערעור לבוא במקומה של הערכאה הדינונית ולהקל במידת מה בעונש שהטילה או להחמיר. היא צריכה להתערב מקום והענישה המותרת על-ידי הערכאה הדינונית הינה מוטעית באופן קיצוני, בוודאי שכן לא המצד במקורה זה.

ובאשר לטענות המערער באשר למתחם הענישה, טענותיו כי בית משפט קמא קבע כרף עליון את העונש המקסימלי לעבירה, אני רואה קושי עם קביעה צזו. בכל אופן, העונש שהטיל בית משפט קמא נקבע תוך עשיית שימוש בהוראות הדין, לרבות תיקון 113 לחוק העונשין.

העונש שקבע בית משפט קמא הוא עונש נכון, הולם וראוי את חומרת מעשיו של המערער, אך הערך החברתי בו הוא פגע ואת נסיבותיו האישיות גם כן. נסיבותיו האישיות, אזכור, מחזיקות בהן גם את עברו התעבורתי והפלילי.

איןני מתערב בגזר הדין ואדחה את הערעור.

ניתנה והודעה היום י"א כסלו תשע"ד, 14/11/2013 במעמד הנוכחים.